

RUSTHUIS VOOR JONGE MANNEN.

Mag ik misschien langs dezen weg de aandacht der collega's vestigen op het *Rusthuis voor jonge mannen* in Doorn (Lands-Zegen, Stamerweg), waar herstellenden en rustbehoevenden een vriendelijk onderdak vinden in den huiselijken kring van den directeur, den heer FALTER. Er is plaats voor 10 jongelui. Geneeskundig adviseur is dr. M. J. VAN DAM.

De Amsterdamsche Maatschappij voor jonge mannen exploiteert het Rusthuis en daar winstmaken niet het doel is, werd de prijs per dag op slechts f 3.50 gesteld.

Amsterdam, November 1923.

J. GEWIN.

HONOREERING.

Misschien trof ik het in het bijzonder, maar daar is bij mijn ervaring in den laatsten tijd een kwaad ingeslopen, dat gestadig toeneemt. Het komt n.l. herhaaldelijk voor, dat contrôleerend-geneeskundigen van maatschappijen of instellingen advies moeten uitbrengen over patiënten, die niet in hun gemeente woonachtig zijn; waarom zij zich dan veelal wenden tot den huisarts van die patiënten met verzoek om schriftelijke inlichtingen. Velen nu doen dit zonder vermelding van beschikbaar honorarium, zelfs zonder insluiten van gefrankeerd couvert met adres en dat, terwijl het hier geldt zulk een kiesch, verantwoordelijk en daardoor tijdroovend werk, verantwoordelijk te meer, omdat het gaat zwart op wit. Gunstige uitzonderingen zijn er, ik noem geen namen. En om den schijn te vermijden van onheusch te zijn of voor een „haai" te worden aangezien, hebben verschillende collega's met mij (ik moet het tot mijn schande bekennen) wel zonder meer aan zulk soort van aanvragen voldaan. Deze handelwijze is evenwel van weerszijden volkomen in strijd met de eenstemmige meening van de Maatschappij-commissie ter zake, waarvan ik het genoeg had rapporteur te zijn. Het rapport laat zich daar als volgt over uit (ik haal hier woordelijk aan):

„Als losse werklieden met ongeregelde verdiensten zijn geneesheeren over het algemeen vreemde financiers, loopen gemakkelijk heen over de vraag wat hun toekomt. Toch zal het hier noodzakelijk zijn hun rechten goed af te bakenen. In het algemeen belichaamt de commissie haar meening in deze stelling:

Voor het afgeven van geneeskundige verklaringen of schriftelijke mededeelingen en voor hem opgedragen geneeskundige bemoeiingen worde den geneesheer een behoorlijk honorarium toegekend. Alleen voor instellingen van zuiver philanthropischen aard *kan* van dien regel worden afgeweken”.

Er is geen vak ter wereld, waarvan de beoefenaren meer hun best doen zichzelf te nekken, in casu, zij trachten met alle kracht en macht de ziekten uit te roeien, de ziekten te voorkomen, waarvan zij zelf, helaas, moeten bestaan. Maar laat het daarmee dan ook genoeg zijn en al zijn geneesheeren nog zoo moeielijk eensgezind te krijgen, al zullen er altijd spelbrekers onder hen zijn: *deze* sabotage van onzen tijd en van onze kennis moet ophouden, eens en vooral. Wij doen het niet meer — uit.

Haarlem, 4 November 1923.

N. J. M. FAÇÉE SCHAEFFER.

DE KLINISCHE TOEPASSING VAN HET CHRONAXIEBEGRIIP.

Op bldz. 2129 (dit *Tijdschrift*, eerste helft) bespreekt VAN DER HEYDE eerst het galvanische onderzoek der spierprikkelbaarheid; dan worden genoemd de chronaximeter van LAPIQUE, de namen van BOURGUIGNON en LAUGIER benevens die van verscheidene schrijvers van „overijlde pogingen”. Evenveel ruimte als aan dit alles wordt daarna gewijd aan den „indice de vitesse”. Dan sluit het, Maart 1923 geschreven, „artikel met de mededeeling, dat de „indice de vitesse” „dus veel gevoeliger” methode is „dan de tot dusverre in gebruik zijnde”.